

Mødet genoptaget kl. 16³⁰.

Formanden: Da dagsordensforslaget endnu ikke foreligger, skal jeg udsætte mødet til kl. 16⁴⁰.

Mødet udsat kl. 16³¹.

Mødet genoptaget kl. 16⁴⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Niels Westerby: Jeg vil gerne først takke den højtærede formand for, at det dagsordensforslag, som blev stillet af det ærede medlem hr. Poul Dam, er blevet trykt og omdelt.

Liberal centrums folketingsgruppe har studeret den foreslåede dagsorden ud fra det synspunkt, at den under oplæsningen forekom os ikke at være tilstrækkelig stram i forbindelse med Danmarks u-landshjælp, lidt for vag, lidt for udflydende, ligesom den efter vor mening ikke rigtig stiller noget bestemt krav til den adfærd, der skal udvises fra dansk side på u-landsområdet. Ud fra disse synspunkter har vi kigget dagsordenen igennem, studeret den omhyggeligt, og vi er kommet til det resultat, at vi vil stille et ændringsforslag til den, gående ud på en stramning.

Vi har nøje lagt mærke til, at der i dag fra de forskellige ordføreres side er blevet holdt meget rørende taler om Danmarks ansvar over for u-landene. Der er blevet anvendt vendinger som „vi burde skamme os, hele bundtet“, „vi har ligget på den lade side“ og „vi har ikke gjort nok“. Til tider er forhandlingen i det høje ting næsten udartet til noget i retning af et Oxfordmøde. Nu er det jo ikke nok, at vi kommer med bekendelser om vor gode vilje og vor sympati; den må også give sig konkret udtryk. Vi finder, at det dagsordens-

forslag, der er stillet — selv om vi erkender, at det er stillet ud fra et grundsynspunkt om at ville gøre en indsats på u-landsområdet — er for løst udformet og ikke stiller noget bestemt krav til Danmarks u-landspolitik.

Jeg vil derfor på liberalt centrums folketingsgruppes vegne tillade mig at stille det ændringsforslag, at

„ordene „bistanden snarest“ ændres til: „den statslige bistand snarest og senest i finansåret 1970-71“.“

Det vil med andre ord sige, at det væsentlige i de to ændringer, som er foreslået af liberalt centrum i dette ændringsforslag til dagsordensforslaget, er følgende: man kan ikke nøjes med at se på den samlede sum af privat og offentlig bistand, for den private bistand kan jo vokse; man har, som det er blevet sagt af flere af ordførerne, ikke noget som helst indseende med, hvor meget den vokser, og hvornår den vokser, og det har man ikke nogen indflydelse på. Hvis den af forskellige grunde vokser meget, er der, således som dagsordensforslaget er udformet her, ikke nogen grund til, at den statslige skal vokse. Derfor mener vi i overensstemmelse med de synspunkter, som er blevet gjort gældende af fru Else-Merete Ross, at der bør stå „den statslige bistand“.

Der har ikke været alt for meget skub i udviklingen med hensyn til Danmarks u-landshjælp i de foregående år, og ordet „snarest“ er jo ikke noget direktiv om en adfærd. Man vil altid kunne sige: vi kunne ikke nå længere osv. osv., og det er det, vi frygter for at man vil blive ved med år efter år at sige. Derfor mener vi, at der efter ordet „snarest“ bør tilføjes: „og senest i finansåret 1970-71“. Dermed er der stillet et krav om adfærd, som man ikke kan komme uden om, og derved er der også blevet sagt klart og tydeligt, at vi virkelig agter at gøre noget ved u-landshjælpen og ikke ønsker at holde u-landshjælpen i almindeligheden.

Det vil naturligvis blive hævdet fra flere ordføreres side, vil jeg tro, at vi ikke har